

Windkracht 8

voorjaar 2012

Windkracht is de nieuwsbrief van Voordewindhond, de vereniging die windhonden helpt. Windkracht verschijnt vier maal per jaar en wordt digitaal verspreid onder de leden en donateurs van Voordewindhond

✓ HONDEN

Begin januari zonden we aan iedereen die we kenden een hulpoproep, omdat we tussen september en eind december een grote groep van 23 gedeeltelijk zwaar verwaarloosde windhonden van een *animal hoarder* in Frankrijk hadden overgenomen en we financiële moeilijkheden zagen aankomen. Later stuurden we iedereen ook een update, waarin alle donateurs nog eens hartelijk bedankt werden voor hun extra bijdrage. Van de 23 Franse honden zijn er inmiddels 18 met succes herplaatst.

Afgezien van de honden uit Frankrijk verloren er natuurlijk ook honden in Nederland hun huis. Kortom, veel werk aan de winkel! Met gepaste vreugde kunnen we u laten zien voor welke honden de bemiddelaars sinds de laatste Windkracht, nummer 7, een huis gevonden hebben. De honden staan met hun websitenaam in alfabetische volgorde in het tekstvak hiernaast.

II ALFIE
II ANNIE
II ARYANA
II BEERTJE
II FEMKE
II FREULE
II GABRIELLE
II GAVROCHE
II KIKI
II LEROY
II LOBKE
II MARIANNE
II MYRTHE
II NIRO
II OSHIN
II PAOLA
II RADJAH
II RAFI
II REMI
II REX
II ROSS
II SUZANNE
II TYCHO
II VISHNU

Voor alle honden die nu nog op een nieuw huis wachten gaan we met vereende krachten op zoek naar de juiste mensen. Hoewel wij voor alle honden snel een fantastisch nieuw huis hopen te vinden, willen we op de volgende pagina uw aandacht vragen voor twee van onze honden die al lange tijd wachten op een nieuw huis.

Voor wat betreft de situatie in Frankrijk: half april zijn er nog vijf honden aan ons overgedragen, twee greyhounds en drie afghanen. De mensen daar hebben nu nog vier honden en we denken dat dat een behapbare hoeveelheid honden is. We hebben met hen afgesproken dat zodra zij weer windhonden aangeboden krijgen die op de een of andere manier hulp nodig hebben zij direct met ons contact opnemen en niet meer alle honden zelf in opvang nemen.

✓ TREURIG BEGIN: FAYSAL

Toen Faysal bij ons kwam bracht hij een heel medisch dossier mee. Hij bleek

allerhande operaties aan zijn voorpoten gehad te hebben. Maar wij vonden dat hij vooral achter zo raar liep. Dus op naar de dierenarts, die vaststelde dat hij een afgescheurde knieband had. Daar hielp alleen een operatie. Faysal herstelde zich prima en hij liep ook alweer bijna normaal, totdat op een ochtend opeens zijn geopereerde knie veel dikker leek dan zijn andere knie. Bovendien wilde hij het been niet meer belasten. Dus terug naar de dierenarts, die niet veel anders kon doen dan zeggen dat Faysal weer geopereerd moest worden. Intussen is dat gebeurd en we gaan met Faysal, die zelf alles gelaten over zich heen laten komen, een nieuw hersteltraject in: veel rust, een paar keer per dag niet meer dan een paar honderd meter aan de lijn. Dat is natuurlijk niet het soort leven dat je voor een

jonge hond wenst, maar het kan even niet anders.

We zijn wel al voorzichtig aan het kijken naar een nieuw huis voor Faysal. Zijn nieuwe mensen moeten zich er wel van bewust zijn dat Faysal niet een normale jonge afghaan is en dat hij vermoedelijk nog lange tijd extra zorg nodig zal hebben. Hij is uiteraard ontdaan van zijn volledig vervilte vacht en heeft een nu noch zeer zichtbaar litteken op zijn linkerachterpoot. Faysal heeft een bijzonder fijn karakter. Hij is vriendelijk tegen mensen, tegen kinderen en hij kan met al zijn soortgenoten opschieten.

We gunnen hem zó dat hij over een paar weken naar leuke, gezellige, begripvolle mensen kan verhuizen! Ergens lopen er mensen rond die precies goed voor Faysal zijn. Als u denkt dat u dat misschien zou kunnen zijn: bellen!

✓ TREURIGE MIJLPAAL: CLAUDI

Op 2 april was het precies een jaar geleden dat Ramona en Remi onze galgo Claudi in opvang namen. Claudi was door een Duitse particuliere organisatie uit Spanje gehaald, maar toen Claudi eenmaal in Duitsland aangekomen was bleek de plaatsing toch moeilijker dan gedacht, vooral omdat Claudi een probleem met haar ademhaling had. Na haar een poosje tussen opvangplekken heen- en weer geschoven te hebben, besloot de organisatie Claudi terug naar Spanje te sturen.

Nou, dat kan natuurlijk echt niet. Als je vindt dat de situatie in Spanje onverdraaglijk is en je een hond daar weghaalt, dan kun je een tijdje later diezelfde hond niet weer naar diezelfde hel terugsturen. Een aantal windhondmensen in Duitsland vond dat ook en nam contact met ons op. Of wij deze hond nou niet konden nemen?

Voordewindhond zet zich in principe in voor honden van particuliere eigenaren in Nederland, België, Duitsland en Frankrijk en heeft gemengde gevoelens over het importeren van grote groepen buitenlandse honden, maar in het geval van Claudi moesten we toch wel iets doen. En zo kwam Claudi bij ons. We lieten haar ademhalingsprobleem grondig onderzoeken bij de Universiteitskliniek Gezelschaps-dieren in Utrecht. De uitslag was duidelijk: aangeboren vernauwing achter in haar neus waardoor ze geluid maakt bij de ademhaling en af en toe een snotneus heeft. Prognose: onbekend, maar zo lang het goed gaat, gaat het goed. En het gaat nog steeds verrassend goed met Claudi!

Dus gingen we op zoek naar een nieuw huis voor Claudi. En helaas moeten we nu dus constateren dat we een treurige mijlpaal hebben bereikt. Claudi is een jaar in opvang, en uiteraard gaat het haar bij Ramona, Remi en Bono uitermate goed. Maar opvang is in principe een tijdelijke zaak.

We vragen ons zo langzamerhand af of het nu wel zo'n verstandige actie is geweest Claudi over te nemen. Terwijl de buitenlandse hulporganisaties aan de lopende band honden plaatsen die veel grotere "gebreken" dan een snotneus hebben, is de belangstelling voor Claudi minimaal, om niet te zeggen nihil. Er heeft werkelijk niemand voor haar gebeld. Op zich is dat natuurlijk weer niet zó vreemd, want mensen die een greyhound of een galgo willen die kijken meestal eerder naar zusterorganisaties die zich op die rassen specialiseren en deze in groten getale uit de mediterrane gebieden halen.

Daarom hebben we uw hulp nodig. Laten we gezamenlijk een *vind-een-huis-voor-Claudi*-actie op touw zetten. U kent ongetwijfeld mensen die honden uit het buitenland hebben of u komt vast geregeld mensen tegen die u vragen of uw windhonden uit Spanje komen. Als we nou eens allemaal bij deze mensen onze Claudi onder de aandacht brengen, dan zou je toch denken dat haar kansen op een permanent huis moeten stijgen.

Als extra bijlage bij onze e-mail vindt u een pdf-documentje over Claudi. We hopen dat u dat aan zoveel mogelijk liefhebbers van buitenlandse honden digitaal wilt sturen, of uitgeprint wilt uitdelen. Of misschien kunt het bij uw dierenarts of dierenspecialzaak op het prikbord hangen?

✓ GROETEN VAN

Wij schreven in Windkracht 7 dat mensen die een hond uit de dierenbescherming nemen steeds vaker verwachten dat hij zich onmiddellijk en naadloos aan de nieuwe omstandigheden aanpast. En als de hond dat niet direct kan, dan gaat hij retour naar Voordewindhond, met de mededeling dat het "niet gaat". Ook van zusterorganisaties horen we dezelfde geluiden.

Maar dat niet alles kommer en kwel is bewijst wel het relaas van de nieuwe mensen van Romeo, een whippetmix die we min of meer van het internet plukten. Een trouw lid van Voordewindhond ging nog laat op de avond op pad om Romeo, die eigenlijk Rex heette, letterlijk uit de gevarezone te halen. Romeo ging de volgende dag in opvang en na niet al te lange tijd belde een aardige familie uit Almere op. Niet voor Romeo, maar dat liep nog heel anders af:

Ik belde enig tijd geleden naar Voordewindhond, want ik had belangstelling voor Ross. Hij bleek voor ons niet zo geschikt, maar Luna paste misschien wel bij onze whippet Indy. Dus togen wij naar Friesland om Indy kennis te laten maken met Luna. Nou, we kunnen wel zeggen dat dat geen succes was. Luna moest niks van Indy hebben!

Martine had ook nog Rex in de opvang. Een whippetmix, waarbij het gedeelte whippet wel duidelijk is maar het andere gedeelte niet helemaal. Bij binnenkomst vielen we al als een blok voor dat snoetje. We kenden hem al van de site als Romeo en die naam vonden wij veel beter bij hem passen. Hijzelf trouwens ook, als je Rex tegen hem zegt luistert hij gewoon niet. Zeg je *Romeo*, dan begint hij al te kwispelen.

De eerste week was hij erg onbesuisd. Hij is heel wat keertjes tegen de keukenkastjes opgeknald wanneer hij vanuit de tuin naar binnen kwam rennen. Gelukkig heeft hij inmiddels de rem gevonden en hoef ik niet meer steeds de modder van de keukenkastjes af te poetsen.

Ook vond hij dat onze tuin dringend aan renovatie toe was, wat wij daarvan vinden lijkt er verder niet toe te doen. Samen met Indy gaten graven is zijn favoriete hobby. Dat daarbij enkele planten het loodje hebben gelegd deert ze verder niet. Misschien komt een maanlandschapstuin ooit nog eens in de mode. Dan hoeven we die alvast niet meer aan te leggen.

Volgens Indy zijn de eetgewoonten van Romeo ook heel bijzonder. Indy heeft vol verbazing staan kijken naar Romeo, die ongeveer in 1 hap zijn bak leeg schrokte. Ze vergat helemaal om zelf te eten. Toen hij zijn bak leeg had wilde hij aan die van Indy beginnen.

Daar hebben wij maar een stokje voor gestoken, want zij zou het nog goed vinden ook. Hij weet nu dat hij niet aan haar voerbak mag komen en hij blijft er ook keurig vanaf. Zelfs als ze wegloupt en er nog een restje brokken in ligt. Toch knap van zo'n schrok-op. Inmiddels is hij een stuk rustiger gaan eten, maar hij is nog steeds supersnel klaar.

Ook moesten wij telkens onze vingers natellen als we hem een koekje gaven. Onze hand verdween dan zo'n beetje achterin zijn keel als hij het koekje van ons aannam. Gelukkig kan hij inmiddels al netjes een koekje uit onze hand pakken, zonder dat het ons onze vingers kost. Een plakje worst geven blijft vooralsnog een gevaarlijk klusje.

Ook iets van het aanrecht stelen kan hij als de beste. Ik had er even geen rekening mee gehouden dat Romeo een groter bereik heeft dan Indy. Er lagen (ik dacht buiten bereik) gehaktballen af te koelen op het aanrecht. Terwijl ik boven was hoorde ik

Indy heftig blaffen. Romeo lag onder de tafel met een gehaktbal en Indy stond naar hem te blaffen. Ik hoopte nog dat ze hem duidelijk probeerde te maken dat gehaktballen stelen niet tot zijn takenpakket behoorde, maar ik vermoed dat ze alleen maar wilde dat hij zou delen. Of nog beter, de gehaktbal helemaal bij haar in leveren. Als er nu iets lekkers op het aanrecht ligt, kijkt Indy al naar hem of hij het even wil pakken.

Naar alle honden in de buurt (en dat zijn er veel) is hij even open en vrolijk. Ook bejegt hij iedereen die hij tegenkomt vriendelijk. Helaas heeft hij wel erg de neiging om tijdens het spelen te blaffen. Gelukkig helpt dan het waterflesje met grind. Als hij blaft rammelen we met het flesje, hij houdt dan meteen op met blaffen en kijkt heel verbaasd waar dat gekke geluid opeens vandaan kwam. Dan prijzen we hem dat hij zo goed stil kan zijn en dat vindt hij zelf dan ook.

We zijn ook nog met hem op visite geweest bij Melvin onze zoon. Hij studeert in Rotterdam en woont daar 4 hoog. Romeo is een enthousiaste trappenloper, maar zelfs hij vond 4 trappen omhoog wat teveel van het goede. Indy hebben we nooit geleerd om trap te lopen, dus die laat zich de trap op dragen. Halverwege het trappenhuis, had Romeo daar ook wel oren naar.

Samen met Indy op het crossveld rennen vindt hij erg leuk. Terwijl Indy de buitenbocht neemt loop Romeo gauw binnendoor. Na het rennen is het goed uitrusten op de bank of op de plavuizen. Nou dat vindt Indy ook maar raar. Haar motto is: "Een hond hoort onder een dekentje op de bank niet op de vloer". Romeo maakt het niets uit waar hij ligt, hij vindt het allemaal prima.

Over een paar maanden ga ik hem ook meenemen als ik ga hardlopen, nu is hij daar nog te jong voor. Ik heb al wel kleine stukjes met hem geïjg en dat ging heel goed.

Romeo was in het begin nog niet helemaal zindelijk, dus ik had de bench er bij gepakt. Dat zag hij dus helemaal niet zitten. Zodra hij in de bench zat produceerde hij een geluid waar een Russisch vrachtvliegtuig jaloers op is. Omdat ik graag een goede verstandhouding wil houden met de burens heb ik de bench gauw weer opgeruimd. Ik heb een week lang op de bank geslapen en toen was hij 's nachts zindelijk. Ook overdag kan hij steeds iets langer zijn plas op houden. Hij geeft ook steeds beter aan dat hij er uit wil. We zitten nu op 5 keer uitlaten per dag, dus we zijn er bijna. Indy is

daar ook blij om, die had op een gegeven moment echt zoiets van: Alweer plassen? Ik lig net lekker. Uiteindelijk ging ze toch maar mee, want Romeo krijgt steeds koekjes als hij buiten iets doet en die wil ze ook. Zij staat tenslotte steeds te wachten tot hij klaar is, daar verdient je wel een beloning voor toch?

Inmiddels heeft hij de dierenarts en haar assistentes ook al ingepalmd. Tijdens de

opname voor de castratie heeft hij zich keurig gedragen. Toen ik hem na de operatie weer op kwam halen lag hij onder de balie bij de assistentes. Ik zag hem niet, maar hoorde alleen zijn staart op de grond tikken. Zelfs half versuft van de operatie kwispelde hij nog vrolijk verder. Hij heeft het daar goed naar zijn zin gehad, want toen hij na 8 dagen terug moest komen om de hechting eruit te halen, wilde hij zo snel mogelijk naar binnen om iedereen weer te begroeten.

Romeo is een geweldige hond en we hopen dat hij nog lang bij ons zal blijven!

Daar kan Voordewindhond zich alleen maar bij aansluiten!

✓ **BEZORGDEHEID**

Het valt ons op dat mensen in toenemende mate verwachten dat hun net-geadopteerde windhond in perfecte gezondheid verkeert. Na de adoptie blijkt bijvoorbeeld wel eens dat het gebit van de hond eigenlijk gereinigd moet worden, of dat de hond niet goed reageert op de voeromgeving en de eerste tijd veel last van diarree heeft waardoor de eigenaar met zijn nieuwe hond naar de dierenarts gaat. Steeds meer adoptieouders kloppen dan bij Voordewindhond aan om een bijdrage in de kosten. Over dit thema willen wij het in deze Windkracht eens hebben.

Uiteraard doen wij er alles aan om een hond die ziek of geblesseerd is zo goed mogelijk te verzorgen. Faysal en Claudi zijn twee honden waar zeer grondig naar gekeken is en in die dus met een gezamenlijke dierenartsrekening van ruim €2.000,-

zwaar op het budget van vereniging drukken. Bij Bauke bijvoorbeeld, die ondanks alle goede zorgen maar zo mager bleef, is bloed- en ontlastingsonderzoek gedaan en bij een whippet die afwijkende urine produceerde is de urine onderzocht. Wij worden dus veelvuldig bij de dierenarts gesignaleerd – of hij bij ons.

Maar ook honden aan wie ogenschijnlijk niets mankeert worden zorgvuldig bekeken. Op de opvangplekken wordt iedere nieuwe hond ontwormd en hun vachten worden opgeknapt, oormijt ontstoken ogen en oren worden behandeld en te lange nagels worden geknipt. Verder worden ze als dat nodig is ook gevaccineerd en gechipt.

De bezoeken aan de dierenarts maar ook de behandelingen die Ronny en Martine, de beide pensionhouders, zelf geven kosten uiteraard geld. Een Milbemaxtablet kost zo € 5,50. Een pipetje Stronghold kost al gauw rond de tien euro. Deze kosten komen bovenop de andere kosten die deze honden veroorzaken. Laten we eens kijken wat voor kosten dat zijn:

Pensionkosten: in tegenstelling tot een paar jaar geleden, toen honden meestal gewoon bij hun oude eigenaar bleven totdat een nieuwe eigenaar gevonden was, moeten tegenwoordig vrijwel alle honden in opvang genomen worden. Voordewindhond mag beide handen dichtknijpen en een hogere macht op blote knieën danken dat beide pensionhouders genoeg nemen met een ternauwernood kostendekkende vergoeding van € 1,50 per dag of soms helemaal geen vergoeding.

Transportkosten: Nederland is weliswaar een klein land, maar het is toch verbazingwekkend hoe snel vrijwilligers honderd, tweehonderd kilometer rijden om een hond op te halen of weg te brengen. Het komt helaas steeds vaker voor dat oude eigenaren niet in staat zijn, of bereid zijn, hun hond naar de opvangplek te brengen.

Als de vrijwilligers van Voordewindhond ook niet bereid zouden zijn de hond thuis – of halverwege- op te halen en naar zijn opvangplek te brengen, tja, dan houdt het op. Dan zoeken mensen een andere oplossing, bijvoorbeeld het plaatselijk asiel en dan kunnen we niet veel voor de hond doen.

Ter illustratie staatt hieronder een gedetailleerd kostenplaatje van vier , willekeurig gekozen honden die geen exceptionele uitgaven hebben veroorzaakt:

UIT	Hond 1	Hond 2	Hond 3	Hond 4
▶ opvangkosten				
79 , 178, 35 en 17 dagen à € 1,50 per dag	€ 118,50	€ 267,00	geen	€ 25,50
▶ dierenartskosten				
gezondheidscontrole	€ 32,50			
Ontworming	€ 5,50	€ 5,50	€ 33,02	€ 5,50
Enting			€ 43,28	€ 35,00
Oorontsteking			€ 13,27	
Dierenpaspoort			€ 5,04	
▶ Transport				
Ophalen bij vorige eigenaar	€ 5,00	€ 45,60	€ 35,00	€35,00
Bezoek aan opvangplek	€ 11,60		€ 28	
Vervoer naar nieuwe eigenaar	€ 78			
Telefoon, porto, papier, internet	p.f.	p.f.	p.f.	p.f.
Totaal:	€ 251,10	€ 318,10	€ 157,61	€ 101
IN	€ 200	€ 200	€ 200	€ 200
Afstandsgeld	geen	geen	geen	geen
Resultaat voor Voordewindhond	- € 51,10	- € 118,10	+ € 42,40	+ € 99,00
Totaal resultaat	- € 27,80			

U ziet wel dat het allemaal niet meevalt de inkomsten en uitgaven in balans te houden. Bovendien zijn in bovenstaande tabel de telefoonkosten niet meegerekend. Gemiddeld bedraagt onze maandelijkse telefoonrekening ruim € 200, het equivalent van één adoptiebedrag. Eigenlijk is het totaalverlies van € 27,80 in de tabel dus nogal geflatteerd.

Het wordt natuurlijk nòg veel moeilijker het huishoudboekje kloppend te houden als nieuwe eigenaren naderhand ook nog aankloppen voor een bijdrage in hun dierenartskosten. Een beetje een grondige gebitsanering kost gauw € 200. Gelukkig zijn wij geen bedrijf in die zin dat er winst gemaakt moet worden, maar het is van het allergrootste belang dat we onze activiteiten, die behalve door de leden en donateurs door niemand gesubsidieerd worden, kunnen blijven voortzetten. En als het enigszins kan moeten we ook een buffertje opbouwen zodat we ook bij extra, onvoorziene kosten niet direct moeilijkheden krijgen.

Afstandsgeld

Een van de maatregelen die we genomen hadden om financiële problemen te voorkomen was de afgevende eigenaar om €65 afstandsgeld te vragen, ter gedeeltelijke bestrijding van de vervoers- en opvangkosten. Van de 18 nieuwe honden die sinds de invoering daarvan binnengekomen zijn, is voor vier honden

daadwerkelijk afstandsgeld betaald. De overige eigenaren waren niet in staat te betalen of weigerden botweg. Maar dat is voor ons natuurlijk geen reden de hond dan maar niet te nemen. Die heeft hulp nodig en kan er per slot van rekening niets aan doen dat zijn nog-eigenaar niet wil betalen.

Kortom, het blijft oppassen geblazen met de kosten!

Wat vindt u er eigenlijk van?

Wij horen graag van u wat uw mening is over deze materie. Vindt u het terecht of onterecht dat nieuwe eigenaren bij Voordewindhond aankloppen voor een bijdrage in de kosten van bijvoorbeeld gebitssanering of castratie? Vindt u dat wij strenger moeten zijn bij het innen van afstandsgeld? Vindt u dat het adoptiebedrag omhoog moet? Of de contributie? Maar misschien heeft u wel een ander, beter idee? Laat het ons weten! Het adres: bestuur@voordewindhond.eu

✓ ACTIVITEITEN

Er liggen en paar drukke Voordewindhondmaanden in het verschiet.

De belangstelling voor de tweewekelijkse wandeling over het soms mulle zand van Kootwijk blijft onverminderd groot. En dat verheugt ons natuurlijk zeer, want wat is nou leuker en mooier dan het beeld van een groep spelende en rennende windhonden?

Maar er is toch een klein aandachtspuntje: we proberen de veiligheid van onze eigen honden en van andere zandbewandelaars zo goed mogelijk te waarborgen. Daarom willen we met niet meer dan 25 gaan wandelen.

We zien de laatste tijd dat mensen zich steeds later in de week aanmelden. Of soms helemaal niet.

Soms verwachten we met 20 honden op stap te gaan, maar dan staan er toch plotsklaps toch 35 honden op de parkeerplaats.

Wilt u alstublieft even een mail aan activiteiten@voordewindhond.eu sturen als u van plan bent mee te wandelen?

De jaarvergadering vindt plaats op zaterdag 12 mei in het Hilleetje in Kootwijk. Voor de liefhebbers wordt er eerst gewandeld, daarna gaan we gewoon zoals altijd in de Brinkhof koffie drinken en om 2 uur verdagen de vergadelaars naar het Hilleetje. Voor wie zich afvraagt wat het nut van deze volksverhuizing is: de Brinkhof heeft geen ruimte waar we een uurtje rustig met elkaar kunnen praten.

De jaarvergadering is alleen toegankelijk voor leden. Dus leden: meldt u aan voor deelname aan de jaarvergadering: stuur een mail naar activiteiten@voordewindhond.eu.

Op 19 mei zijn we aanwezig met een informatiestand bij de opening van het Kynologisch centrum Amsterdam.

En voor de langetermijnplanners onder u: de Windhondenvereniging Coursing Nienoord Leek heeft ons voorgesteld om op zaterdag 14 juli de derde editie van de funcoursing te houden. Dat laten wij ons natuurlijk geen twee keer zeggen! Een uitnodiging en verdere informatie ontvangt u in de zomer, maar schrijf de datum maar alvast in uw agenda.

Al met al ziet de agenda er als volgt uit:

- 12 mei wandelen + jaarvergadering
- 19 mei informatiestand bij de opening van het Kynologisch Centrum Houtrak, in Spaarndam, thuishaven van de Windhonden Renvereniging Amsterdam.
- 26 mei wandelen
- 9 juni wandelen
- 23 juni wandelen
- 14 juli funcoursing in Leek

✓ TOT SLOT

We hopen dat u deze Windkracht met belangstelling gelezen heeft. De volgende windkracht kunt u eind juli verwachten.

✓ **BELANGRIJK:** vergeet niet al uw kennissen met belangstelling voor buitenlandse honden op onze Spaanse galgo Claudi te wijzen!

Voordewindhond helpt plaatst zorgt

